

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda, Slavice Marić-Okičić, predsjednice vijeća, Biserke Kalauz i Dijane Vidović, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Ministarstva rada i mirovinskog sustava Republike Hrvatske, Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe T. V., S., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 23. svibnja 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanjem rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/19-01/20, urbroj: 401-01/10-19-3 od 18. veljače 2019. godine.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika u predmetu ostvarivanja prava na pristup informacijama u točki I poništeno je rješenje Ministarstva rada i mirovinskog sustava, klasa: UP/I-008-02/18-02/12, urbroj: 524-02-03-02/1-17-2 od 27. studenog 2018. godine. U točki II izreke rješenja djelomično se odobrava T. V. pravo na pristup preslici Zapisnika o inspekcijskom nadzoru, klasa: 116-02/18-11/364, urbroj: 524-10-04-02/10-18-2 od 2. listopada 2018. na način da se na istom prekriju sljedeći podaci:

na stranici 1. podaci o imenu, prezimenu, broju osobne iskaznice te adresi stanovanja osobe prisutne u ime stranke,

na stranici 2. – podatak o imenu, prezimenu i vlastoručni potpis poslovođe

na stranici 3. – podatak o imenu i prezimenu ovlaštenika zaštite na radu, imenu i prezimenu, datumu rođenja, broju osobne iskaznice radnika, imenima i prezimenima radnika neposrednog rukovoditelja i stručnjaka zaštite na radu, podatke o imenima i prezimenima poslovođe i vlastoručni potpis

te se u tim dijelovima zahtjev za pristup informacijama odbija.

U točki III izreke rješenja nalaže se Ministarstvu rada i mirovinskog sustava da postupi sukladno točki II izreke rješenja u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja.

Protiv navedenog rješenja tužbu je podnijelo Ministarstvo rada i mirovinskog sustava Republike Hrvatske. U tužbi navodi sadržaj rješenja Povjerenika za informiranje te sadržaj rješenja Ministarstva rada i mirovinskog sustava od 27. studenog 2018. godine, kojim rješenjem je odbijen zahtjev kao neosnovan zbog ograničavanja prava na pristup informacijama, sukladno članku 15. stavak 2. točke 7. Zakona o pravu na pristup informacijama. Navodi odredbu članka 6. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine" 25/13., 85/15. – dalje: ZPPI), koja propisuje da su informacije dostupne

svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj ili pravnoj osobi, a sukladno uvjetima i ograničenjima ovog Zakona, propisanim u odredbi članka 15. stavak 2. točke 7. ZPPI. Sukladno Zakonu o inspektoratu rada ("Narodne novine" 19/14.), članku 26. stavak 2. propisano je, da je inspektor dužan, u obavljanju inspeksijskih poslova, čuvati identitet podnositelja predstavke, a stavak 5. propisuje, da je trajno dužan čuvati svu dokumentaciju i sve druge podatke i dokaze utvrđene i nastale u svezi s inspeksijskim postupkom. Navedene podatke inspektorat rada može dati samo sudovima i tijelima državne uprave te drugim državnim tijelima na njihov obrazložen pisani zahtjev. Proveo je test razmjernosti javnog interesa te utvrdio da prevladava potreba zaštite prava na ograničenje tražene informacije, odnosno zaštite i čuvanja inspeksijske tajne. Navedeno je potvrdio Visoki upravni sud svojom presudom od 4. siječnja 2018. godine. Predlaže da Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi rješenje Povjerenika za informiranje te potvrdi rješenje Ministarstva rada i mirovinskog sustava od 27. studenog 2018. godine.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje u cijelosti kod navoda u osporenom rješenju tuženika. Tužbene navode ocjenjuje neosnovanim i ističe da svrha testa razmjernosti javnog interesa, nije u tome da se pronađu razlozi za onemogućavanje pristupa informacijama. Uvidom u test razmjernosti koji je priložen uz tužbu, jasno je da se u navedenim dokumentima ne razmatra mogućnost pristupa informacijama, pa stoga nije bilo moguće procijeniti razmjernost, između razloga za omogućavanje pristupa informacijama i razloga za ograničavanje pristupa informacijama. Pozivanje tužitelja na prethodno rješenje Povjerenika za informiranje od 6. rujna 2017. godine, i presudu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, nije moguće primijeniti u konkretnom slučaju, jer se radi o potpuno drugačijem činjeničnom stanju. Uvidom u navedeno rješenje od 6. rujna 2017. vidljivo je da je predmet zahtjeva u navedenom postupku, uvid u sve dopise koje je inspektorat upućivao svim institucijama, a ne u „zapisnik o inspeksijskom nadzoru“. U svakom konkretnom slučaju inspeksijskog nadzora, utvrđuje se postojanje ili nepostojanje javnog interesa za tražene podatke i zaštitu inspeksijske tajne. Iz sadržaja proizlazi da predlaže Sudu da tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Zainteresirana osoba T. V. predlaže da sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz podataka spisa proizlazi utvrđeno činjenično stanje da je rješenjem tužitelja od 27. studenog 2018. godine, odbijen zahtjev T. V. za pristup informacijama, kojim traži presliku Zapisnika o provedenom inspeksijskom nadzoru od 2. listopada 2018. godine, na privatnom parkiralištu, u S. bez suglasnosti vlasnika. Rješenjem tuženika zahtjev je odbijen, i nije pružena tražena informacija. U obrazloženju osporenog rješenja tužitelj se pozvao na odredbu članka 6. ZPPI-a koja odredba propisuje da su informacije dostupne svakoj domaćoj ili stranoj fizičkoj ili pravnoj osobi, u skladu s uvjetima i ograničenjima ovog Zakona. Članak 15. stavak 2. točke 2., 3., 4., 5., 6. i 7. te stavak 3. i 4. ZPPI-a propisuje, dužnost tijela javne vlasti, da u postupku po zahtjevu za pristup informacijama, prije donošenja odluke, provedu test razmjernosti i pravnog interesa. U rješenju se navodi da se testom razmjernosti određuje odnos između dvaju zaštićenih interesa, interesa zaštite određene informacije i javnog interesa, zaštite vrijednosti i interesa koji se štite, sukladno zakonu. Zakon o inspektoratu rada, ne isključuje mogućnost da postoji javni interes, da se određene odredbe i podaci isključe iz pristupa informacijama, uzimajući u obzir članak 15. ZPPI-a.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je inspeksijski nadzor i Zapisnik o tomu sačinjen sukladno Zakonu o zaštiti na radu, na privatnom parkiralištu u S., bez suglasnosti vlasnika. Ministarstvo rada i mirovinskog sustava izvijestilo je dopisom T. V. u S., da

inspekcijskim nadzorom nisu utvrđeni nedostaci u primjeni pravila zaštite na radu, a ne i Zapisnik o izvršenom inspekcijskom nadzoru, na navedenoj lokaciji.

Iz podataka spisa inače proizlazi, da je inspekcijski nadzor iniciran od strane T. V., iz razloga jer je 21. rujna 2018. godine prilikom iskrcaja gajbi sa pivom iz dostavnog kamiona, došlo do prevrtanja tereta i pada velikoj broja gajbi, na prostor između rampe parkirališta vozila, te je ukazao na opasnost ovakovog načina postupanja pri iskrcaju robe i ugrožavanja kupaca, prolaznika i vozila na privatnom parkiralištu.

U obrazloženju rješenja tuženik se pozvao na članak 99. Uredbe EU 2016/679 EP i Vijeća, o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i slobodnom kretanju takvih podataka. Pozvao se i na odredbu članka 4. Opće Uredbe o zaštiti podataka, koja propisuje, da su osobni podaci, svi podaci koji se odnose na pojedinca, čiji je identitet utvrđen ili se može utvrditi, kao što su ime i indentifikacijski broj, podaci o lokaciji, mrežni identifikator itd.

Sud ocjenjuje da je na pravilan način Povjerenik za informiranje ocijenio da provedeni test razmjernosti, na koji se poziva tužitelj, ne ukazuje na povredu bilo kakovog javnog interesa, te da nije utvrđeno da bi u ovakvom činjeničnom stanju, tijelo javne vlasti bilo dužno uskratiti pristup informacijama, radi zaštite nekog od zaštićenih interesa. Takvi interesi nisu ni na koji način navedeni, utvrđeni i obrazloženi, od strane tužitelja.

Sud ocjenjuje da je zakonito postupio tuženik kada je poništio rješenje Ministarstva rada i mirovinskog sustava, od 27. studenog 2018. godine, te odobrio T. V. pravo na pristup preslici Zapisnika o inspekcijskom nadzoru, na način da se prekriju podaci označeni u izreci rješenja a koji podaci su osobni podaci pojedinca, čiji se identitet na taj način utvrđuje izravno ili neizravno, kao što su ime, identifikacijski broj, potpis i dr. sukladno članku 99. Uredbe EP i Vijeća od 27. travnja 2016. godine, koja se izravno primjenjuje u zakonodavstvu Republike Hrvatske.

Zakon o inspektoratu rada ("Narodne novine" 19/14. koji je u to vrijeme na snazi do 1. travnja 2019. godine) prvenstveno uređuje nadzor nad provedbom propisa iz djelokruga inspektora rada, dužnost i ovlast inspektora rada. Tužitelj na pogrešan način interpretira odredbu članka 26. stavak 2. tog Zakona, koja se odnosi na dužnost inspektora rada, čuvati identitet podnositelja predstavke. Inspektori rada, sukladno članku 26. stavku 4. tog Zakona dužni su čuvati tajnost, povjerljivost podataka i „nakon prestanka rada u inspektoratu rada“. To se ne može tumačiti na način, da sudionici samog postupka inspekcijskog nadzora, nemaju pravo znati baš ništa. U članku 3. tog Zakona, propisano je da inspektor rada obavlja inspekcijski nadzor, provodi zakone i druge propise, kojima se uređuje područje radnih odnosa i zaštite na radu i dr.

Po obavljenom inspekcijskom nadzoru, inspektor je dužan sastaviti Zapisnik, sukladno Zakonu o općem upravnom postupku, i kako to propisuje odredba članka 32. stavak 1. i 2. Zakona o inspektoratu rada.

Jedan primjerak Zapisnika, obavezno se uručuje poslodavcu ili ovlaštenom predstavniku kod kojeg je obavljen inspekcijski nadzor ili zatečenom radniku poslodavca, (stavak 3. članka 32.). Protiv rješenja o prigovoru iz članka 17. stavak 4. tog Zakona, te rješenja inspektora rada iz članka 36. stavak 1. ovog Zakona i rješenja iz članka 38. ovog Zakona, može se izjaviti žalba, kako to propisuje odredba članka 39. tada važećeg Zakona o inspektoratu rada.

Odredba članka 41. tog Zakona, izrijekom propisuje, da se na postupak inspektora rada koji nije uređen ovim Zakonom, primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 47/09.) i drugih posebnih zakona, čiju provedbu nadziru.

Dakle, radi se o upravnom postupku u kojem se supsidijarno mijenjaju i odredbe Zakona o općem upravnom postupku, a kojim zakonom se strankama u postupku mora

omogućiti izjašnjavanje o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima, važnim za rješavanje upravne stvari (članak 30. Zakona o općem upravnom postupku).

Iz navedenih razloga Sud prigovore u tužbi ocjenjuje neosnovanim, te isti nemaju utjecaja na zakonitost rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, koje rješenje ovaj Sud ocjenjuje zakonitim.

Sukladno navedenom sud je žalbu odbio u cijelosti, primjenom odredbe članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.).

U Zagrebu 23. svibnja 2019.

Predsjednica vijeća
Slavica Marić-Okičić, v.r.